

— hetzij uit hoofde van lid 3, sub b, van dit artikel kunnen worden beschouwd als „bewakings-, surveillance- en wachtdiensten die verband houden met de noodzakelijke bescherming van goederen en personen”?

b) Moeten in dat laatste geval de in artikel 17, lid 2, neergelegde voorwaarden betreffende „gelijkwaardige compenserende rusttijden” dan wel „een passende bescherming” voor de betrokken werknemers in die zin worden opgevat dat hieraan kan worden voldaan door een bepaling die de werkzaamheden van de personen met een dergelijke overeenkomst beperkt tot tachtig werkdagen per jaar in vakantie- en vrijetijdscentra?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Verwaltungsgericht Halle (Duitsland) op 30 oktober
2009 — Günter Fuss/Stadt Halle (Saale)**

(Zaak C-429/09)

(2010/C 24/41)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Halle

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Günter Fuss

Verwerende partij: Stadt Halle (Saale)

Prejudiciële vragen

1) Vloeien uit richtlijn 2003/88/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9; hierna: „richtlijn 2003/88”) secundaire rechten voort wanneer de werkgever een arbeidstijd heeft vastgesteld die de grenzen van artikel 6, sub b, van richtlijn 2003/88 overschrijdt?

2) Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, vloeit dat recht dan voort uit de enkele schending van richtlijn 2003/88 of stelt het gemeenschapsrecht verdergaande eisen voor het ontstaan van dat recht, bijvoorbeeld dat een verzoek tot arbeidstijdverkorting bij de werkgever moet zijn ingediend of dat er sprake moet zijn van schuld bij de vaststelling van de arbeidstijd?

3) Indien er een secundair recht bestaat, rijst de vraag of het gericht is op compensatie in de vorm van vrije tijd dan wel op een financiële schadeloosstelling en welke criteria het gemeenschapsrecht bevat voor de berekening van de omvang van het recht?

4) Zijn de referentieperiodes van artikel 16, sub b, en/of artikel 19, tweede alinea, van richtlijn 2003/88 rechtstreeks toepasbaar in een geval als het onderhavige waarin het nationale recht enkel een arbeidstijd vaststelt, die de maximumarbeidstijd van artikel 6, sub b, overschrijdt, en niet voorziet in een compensatie? Indien er sprake is van rechtstreekse toepassing, rijst de vraag of, en zo ja hoe, de compensatie moet plaatsvinden wanneer de werkgever tot aan het einde van de referentieperiode niet tot compensatie overgaat?

5) Hoe moeten de vragen 1 tot en met 4 worden beantwoord voor de periode waarin richtlijn 93/104/EG ⁽²⁾ van de Raad van 23 november 1993 (PB L 307, blz. 15) van kracht was?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

⁽²⁾ Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 307, blz. 18).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de
Hoge Raad der Nederlanden op 2 november 2009 — Euro
Tyre Holding BV tegen Staatssecretaris van Financiën**

(Zaak C-430/09)

(2010/C 24/42)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Euro Tyre Holding BV

Verweerder: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vraag

Hoe moet, in het licht van artikel 28 quater, A, aanhef en letter a, van de Zesde richtlijn ⁽¹⁾, alsmede van artikel 8, lid 1, letters a en b, artikel 28 bis, lid 1, letter a, eerste alinea, en artikel 28 ter, A, letter a, eerste alinea, van de Zesde richtlijn, ingeval met betrekking tot hetzelfde goed tussen als zodanig handelende belastingplichtigen opeenvolgend twee leveringen worden verricht waarbij sprake is van één enkele intracommunautaire

verzending of één enkel intracommunautair vervoer, worden bepaald aan welke levering het intracommunautaire vervoer moet worden toegerekend, wanneer het vervoer van de goederen is verricht door dan wel voor rekening van de persoon die zowel de hoedanigheid heeft van koper bij de eerste levering als de hoedanigheid van verkoper bij de tweede levering?

(¹) Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Brussel (België) op 2 november 2009 — Airfield NV, Canal Digitaal BV tegen Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

(Zaak C-431/09)

(2010/C 24/43)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeksters: Airfield NV, Canal Digitaal BV

Verweerster: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet Richtlijn 93/83 (¹) zich ertegen dat aan de aanbieder van digitale satelliettelevisie wordt opgelegd toestemming te bekomen van de rechthebbenden, in het geval van een handeling waarbij een omroeporganisatie haar programmadrage signalen hetzij via een vaste verbinding, hetzij via een gecodeerd satelliet signaal aanlevert aan een van de omroeporganisatie onafhankelijke aanbieder van digitale satelliettelevisie die deze signalen door een met haar verbonden vennootschap laat coderen en opstralen naar een satelliet waarna deze signalen, met toestemming van de omroeporganisatie, als onderdeel van een pakket televisiezenders en derhalve gebundeld worden neergestraald naar de abonnees van de satelliettelevisie-aanbieder die de programma's simultaan en ongewijzigd kunnen bekijken door middel van een door de satelliettelevisie-aanbieder ter beschikking gestelde decodeerkaart of smartcard?
- 2) Verzet Richtlijn 93/83 zich ertegen dat aan de aanbieder van digitale satelliettelevisie wordt opgelegd toestemming te bekomen van de rechthebbenden, in geval van een handeling

waarbij een omroeporganisatie haar programmadrage signalen conform de instructies van een van de omroeporganisatie onafhankelijke aanbieder van digitale satelliettelevisie aanlevert op een satelliet waarna deze signalen, met toestemming van de omroeporganisatie, als onderdeel van een pakket televisiezenders en derhalve gebundeld worden neergestraald naar de abonnees van de satelliettelevisie-aanbieder die de programma's simultaan en ongewijzigd kunnen bekijken door middel van een door de satelliettelevisie-aanbieder ter beschikking gestelde decodeerkaart of smartcard?

(¹) Richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel (PB L 248, blz. 15).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Brussel (België) op 2 november 2009 — Airfield NV tegen Agicoa Belgium BVBA

(Zaak C-432/09)

(2010/C 24/44)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Airfield NV

Verweerster: Agicoa Belgium BVBA

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet Richtlijn 93/83 (¹) zich ertegen dat aan de aanbieder van digitale satelliettelevisie wordt opgelegd toestemming te bekomen van de rechthebbenden, in het geval van een handeling waarbij een omroeporganisatie haar programmadrage signalen hetzij via een vaste verbinding, hetzij via een gecodeerd satelliet signaal aanlevert aan een van de omroeporganisatie onafhankelijke aanbieder van digitale satelliettelevisie die deze signalen door een met haar verbonden vennootschap laat coderen en opstralen naar een satelliet waarna deze signalen, met toestemming van de omroeporganisatie, als onderdeel van een pakket televisiezenders en derhalve gebundeld worden neergestraald naar de abonnees van de satelliettelevisie-aanbieder die de programma's simultaan en ongewijzigd kunnen bekijken door middel van een door de satelliettelevisie-aanbieder ter beschikking gestelde decodeerkaart of smartcard?